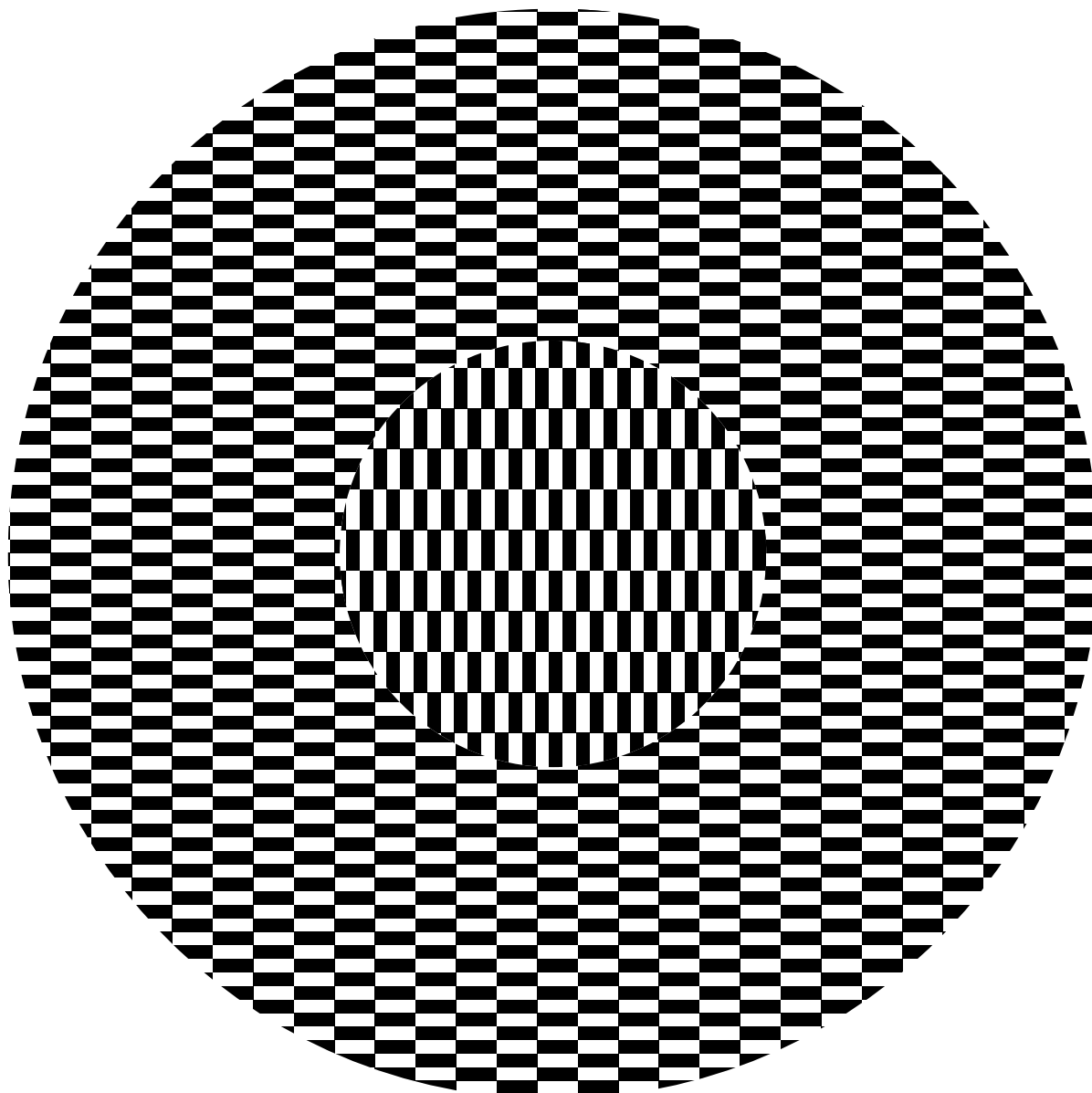

CERTESA SIMULADA

ENCONTRE NOVES FRONTERES DE LA CIÈNCIA,
L'ART I EL PENSAMENT

LA PEDRERA DE CAIXA CATALUNYA, 30 de setembre de 2009 / ARTS SANTA MÒNICA, 1 i 2 d'octubre de 2009

Tina Gonsalves, Nadia Bianchi-Berthouze, Enric Rovira, Pere Castells COMPUTACIÓ AL NATURAL
Janna Levin, Peter Weibel, Claudia Giannetti, Alex Arenas, Roderic Guigó, Llibert Fortuny
REALITAT MULTIPLICADA Derrick de Kerckhove, Mel Slater, Vicente Gualart, Laura Baigorri, Pau Alsina,
Konic Thtr ELS LÍMITS DE LA FICCIÓ Louis Bec, Jordi José, Carlota Subirós, Francesc Torres,
Antonio Acín, Joan Leandre, Josep Perelló, MareNostrum

CERTESA SIMULADA

SETENA EDICIÓ DELS ENCONTRES
NOVES FRONTERES DE LA CIÈNCIA,
L'ART I EL PENSAMENT

La Pedrera de Caixa Catalunya, 30 de setembre de 2009
Arts Santa Mònica, 1 i 2 d'octubre de 2009

_RTS S_NT_ MÒNIC_

CAIXA CATALUNYA
OBRA SOCIAL

CERTESA SIMULADA

L'encontre **CERTESA SIMULADA** investiga el llindar entre el real i l'imaginari. On acaba la hipòtesi científica i on comença la seva verificació com a teoria? Què fa que la contemplació d'una peça artística ens colpeixi fins a sentir-la com una experiència íntima? Quins són els mecanismes que permeten generar consciència d'una realitat oculta? La irrupció de les noves tecnologies i d'internet ha aguditzat més i més la tensió entre ficció i realitat. La creació artística i la recerca científica imposen una mirada transdisciplinària.

Computació al natural. La ciència utilitza potents computadores per reproduir virtualment diversos fenòmens de la natura. Les simulacions per ordinador ofereixen d'aquesta manera descripcions esquemàtiques del món amb la intenció de detectar-ne les mecàniques fonamentals. Els ordinadors i la tecnologia també representen un nou pol d'atenció per a la creativitat artística. S'obren noves possibilitats tècniques per a les arts, però també es construeix un esperit crític sobre la nova tecnologia.

Realitat Multiplicada. La revolució digital ha engendrat nous mons. Preocupa que la tecnologia sigui cada cop més integrada, lleugera, dòcil i adaptable al nostre cos i les nostres particularitats. Les arts escèniques busquen interactuar en temps real amb un món digital que al seu torn retroalimenta el moviment del ballarí o actor. L'artista proposa la proximitat i la participació de l'espectador. I el científic estudia amb entorns virtuals la nostra psique.

Els límits de la ficció. La fabulació és immanent a la naturalesa humana. Fer volar la ment, somniar o imaginar són pràctiques fins i tot necessàries, cognitivament parlant. La ficció pot actuar com a activador de consciències capaç de captar la nostra atenció amb metàfores o missatges simplificats. L'imaginari frega la realitat intensament. El convincent no cal que sigui real, de la mateixa manera que certs fenòmens del tot fonamentals poden resultar aliens a la nostra experiència quotidiana.

CERTESA SIMULADA

SESSIÓ INAUGURAL

Dimecres 30 de setembre, tarda. Auditori de la Pedrera

18.30 h Benvinguda i presentació del llibre *En ressonància* (edició anterior)
19.00 h Tina Gonsalves i Nadia Bianchi-Berthouze, *Chameleon Project*
20.00 h Intervenció gastronòmica. Enric Rovira, xocolater, en col·laboració amb Pere Castells

COMPUTACIÓ AL NATURAL

Dijous 1 d'octubre, matí. Arts Santa Mònica. Sala d'actes i balcó

10.00 h Intervenció musical. Llibert Fortuny, compositor i saxofonista
10.30 h Janna Levin, professora al Department of Physics and Astronomy a la Columbia University i autora del llibre *A Madman Dreams of Turing Machines*
11.30 h Peter Weibel, director del Zentrum für Kunst und Medientechnologie de Karlsruhe (ZKM)
12.45 h Microponències: Claudia Giannetti, Alex Arenas, Roderic Guigó

REALITAT MULTIPLICADA

Dijous 1 d'octubre, tarda. Arts Santa Mònica. Sala d'actes i balcó

17.00 h *Konic Thtr*, Rosa Sánchez i Alain Baumann
17.30 h Derrick de Kerckhove, director del McLuhan Program in Culture & Technology i professor a la University of Toronto
18.45 h Microponències: Mel Slater, Vicente Gualart, Laura Baigorri, Pau Alsina

ELS LÍMITS DE LA FICCIÓ

Divendres 2 d'octubre, matí. Arts Santa Mònica. Sala d'actes i balcó

10:00 h *In the name of Kernel*, Joan Leandre
10:30 h Louis Bec, *zoosistemàtic*
11:45 h Microponències: Jordi José, Carlota Subirós, Francesc Torres, Antonio Acín

CONCLUSIONS

Divendres 2 d'octubre, matí. Arts Santa Mònica. Sala d'actes

12:45 h Janna Levin, Peter Weibel, Derrick de Kerckhove, Louis Bec, Josep Perelló (director)
-
16.30 h - 19.00 h MareNostrum Barcelona Supercomputing Center
Visita guiada (cal fer la reserva prèvia en realitzar la inscripció)

CERTESA SIMULADA

Setena edició dels encontres «Noves fronteres de la ciència, l'art i el pensament»

La Pedrera, 30 de setembre de 2009

Arts Santa Mònica, 1 i 2 d'octubre de 2009

Tina Gonsalves ha explorat al llarg de la darrera dècada les intimitats i vulnerabilitats de les emocions humanes, amb la creació de nombrosos curtsmetratges, instal·lacions i treballs multimèdia. Aquesta reconeguda artista australiana treballa actualment amb els experts més reconeguts d'arreu del món en els camps de la psicologia, la neurociència social i emocional i el processament informàtic d'emocions per tal d'investigar i produir obres amb imatges en moviment que responguin als estats emocionals de l'espectador. És artista resident a l'Institut de Neurologia de l'University College de Londres, a Brighton i al Sussex Medical School, i també als Nokia Research Labs, a Finlàndia; i artista visitant al Media Lab del Massachusetts Institute of Technology, a Boston. El seu treball més recent, el *Chameleon Project*, explora el contagi emocional i s'exposa al Museu d'Història Natural de Londres i a la galeria Fabrica, a Brighton.

<http://www.tinagonсалves.com>

<http://www.portdouglassartistscottage.com>

<http://www.berlinartistapartment.com>

Nadia Bianchi-Berthouze és professora a l'UCL Interaction Centre, a l'University College de Londres. El seu treball de recerca parteix de la idea que els afectes, les emocions i les experiències subjectives s'han de tenir en compte en el disseny de la tecnologia interactiva. De fet, per tal que la tecnologia sigui veritablement efectiva en les nostres xarxes socials, s'hauria de poder adaptar a les necessitats de cada grup d'usuaris o fins i tot a cada individu. L'objectiu del seu treball és crear sistemes/software capaços de percebre l'estat emocional dels usuaris i d'utilitzar aquesta informació per adaptar el procés d'interacció. Actualment segueix tres línies d'investigació al voltant del llenguatge corporal com a mitjà per induir, reconèixer i avaluar la qualitat de l'experiència humana i, en particular, de les persones interactuant i comunicant-se amb i a través de la tecnologia. L'any 2006 va obtenir la International Marie Curie Reintegration Grant per dos anys per prosseguir les seves investigacions en el context clínic i en la indústria del joc.

<http://www.ucl.ac.uk/people/n.berthouze>

El *Chameleon Project* és una instal·lació artística interactiva que respon a les emocions de l'espectador. El projecte és una col·laboració entre l'artista Tina Gonsalves, els neurocientífics Chris Frith, Bruno Averbeck i Hugo Critchley, els científics computacionals de les emocions Ros Picard, Rana El Kaliouby (del MIT Media Lab) i Nadia Berthouze (de l'UCL's Interaction Centre), i la curadora d'arts multimèdia Helen Sloan (de SCAN).

Enric Rovira aprèn l'ofici de pastisser de la mà del seu pare i en seminaris impartits per importants pastissers francesos i espanyols pels quals sent una gran admiració. Consolida la seva formació amb visites a pastisseries de París, Milà i altres ciutats europees. Ben aviat decideix especialitzar-se en la pastisseria més sofisticada i el treball de la xocolata, descartant completament la brioixeria i la pastisseria més clàssica. Crea una línia de pastissos molt especials, als quals imprimeix el seu caràcter i aplica noves tècniques i decoracions, fruit del seu interès per l'art. El ressò d'aquestes creacions fa que sigui sol·licitat per importants escoles de pastisseria d'Espanya, Alemanya i França per impartir-hi cursos, i fins i tot per dirigir l'escola de xocolateria més important d'Espanya. Però la seva passió per la xocolata, els bombons, les mones de Pasqua i uns innovadors turrons fa que abandoni la pastisseria per dedicar-se exclusivament al món de la xocolata.

<http://www.enricrovira.com>

Pere Castells és llicenciat en Ciències Químiques per la UB. La seva dilatada experiència docent l'ha dut a participar en diversos grups d'investigació de projectes educatius europeus. El 2003 comença a col·laborar amb l'equip d'investigació d'elBullitaller i des del 2004 és el responsable del Departament de recerca gastronòmica i científica de la Fundació Alícia, on desenvolupa l'aplicació de la ciència i la tecnologia a la innovació en gastronomia. Les seves investigacions s'han centrat en l'estudi de textures, la introducció de la tecnologia a la cuina i la divulgació de la ciència relacionada amb la gastronomia. Ha col·laborat activament en la redacció del llibre publicat per Alícia i el Bullitaller *Lèxic científic-gastronòmic* (Planeta, 2006), que ja ha estat traduït a cinc idiomes. El 2007 surt al mercat el «Rotaval», adaptació d'un rotavapor de laboratori per a la cuina, fruit de la investigació conjunta d'Alícia amb el Celler de Can Roca. És membre de la junta de l'ACCA i col·labora a la revista *Investigación y ciencia*.

<http://www.alicia.cat>

<http://www.alimentacioiciencia.org>

Llibert Fortuny comença a tocar el saxo als 11 anys. Format al Conservatori de Música de Manresa, l'any 1997 obté una beca per estudiar al Berklee College of Music de Boston, ciutat on té l'oportunitat de compartir escenari amb músics com Chick Corea, la Greg Hopkins Band o la Boston Pops Orchestra. De retorn a Catalunya, ben aviat es converteix en un dels joves intèrprets més destacats i sol·licitats de l'escena jazzística del país. Toca amb músics i formacions molt diverses, com Sonny Fortune, Rodrigo Gonçalves, Chano Domínguez, Manel Camp, Guillelmino, Instint Animal, TGX, l'Orquestra de Cambra del Teatre Lliure o Connexió Argan, i lidera diversos grups: el Llibert Fortuny Quartet, amb el qual enregistra el disc *Un Circ Sense Lleons* (2004); el Llibert Fortuny Elèctric Quartet (que poc després es converteix en Quintet), amb el qual publica *Revolts* (2005) i *Double step* (2007) i la Llibert Fortuny Elèctric Big Band XXL, de la qual s'ha editat un disc i un DVD (2006). En les seves composicions i interpretacions introdueix múltiples efectes electrònics, com filtres, *pitches* i *delays*. Ha obtingut, entre d'altres, el premi al «Millor intèrpret de Jazz» (2002) i al «Millor grup de l'any» (2005) de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya, el Puig-Porret i el Circuit Ressons de Jazz (2004) i el Premi Altaveu (2005).

<http://wwwllibertfortuny.com>

Janna Levin és professora de física i astronomia al Barnard College de la Columbia University. La seva recerca científica se centra en l'univers primigeni, el caos i els forats negres. Va treballar al Center for Particle Astrophysics (CfPA) de la Universitat de Califòrnia, a Berkeley, abans de traslladar-se a Anglaterra, on treballà al Departament de Matemàtica Aplicada i Física Teòrica de la Universitat de Cambridge. Abans de tornar a Nova York va ser la primera científica en residència a la Ruskin School of Fine Art and Drawing, a Oxford, premiada pel programa National Endowment for Science, Technology and Arts (NESTA). És l'autora del bestseller científic *How the Universe Got Its Spots: Diary of a Finite Time in a Finite Space* (Weidenfeld & Nicholson, 2002) i de la novel·la *A Madman Dreams of Turing Machines* (Knopf, 2006), que ha estat guardonada amb el 2007 PEN/Robert Bingham Fellowship for Writers i el Mary Shelley Award for Outstanding Fictional Work. Ha escrit per a molts artistes i col·laborat en nombrosos programes de ràdio i televisió.

<http://www.jannalevin.com>

<http://www.columbia.edu/cu/physics/fac-bios/Levin/faculty.html>

Peter Weibel. Teòric de la comunicació, comissari i artista, va estudiar medicina, literatura, filosofia, cinema i matemàtiques a París i Viena. La seva obra, en la qual utilitza una gran varietat de materials, formes i tècniques (text, escultura, instal·lació, cinema i vídeo), es pot adscriure en les següents categories: art conceptual, performance, cinema experimental, videoart i art per ordinador. El 1978 es consagra a la música i, juntament amb Loys Egg, funda el grup Hotel Morphila Orchester. A mitjan anys vuitanta explora les possibilitats de processament de vídeo assistit per ordinador, i a partir dels noranta realitza instal·lacions interactives amb ordinadors, interessat per la relació entre els media i la construcció de realitat. Ha publicat nombrosos articles i ha donat conferències arreu del món sobre art contemporani, història i teoria dels media, cinema, videoart i filosofia. Com a teòric i comissari, advoca per una forma d'art i d'història de l'art que inclou la història de la tecnologia i la història de la ciència. A través de la seva activitat docent, com a curador i com a director d'institucions com l'Ars Electronica, a Linz, l'Institut de Nous Mitjans de Frankfurt i el ZKM | Center for Art and Media Karlsruhe, ha tingut una gran influència en l'escena europea de l'anomenat computer art.

<http://www.zkm.de>

Claudia Giannetti és comissària d'exposicions, teòrica i escriptora, i investiga en l'àmbit de l'art contemporani, especialment del media art i de l'art-ciència-tecnologia. És doctora per la UB en l'especialitat d'estètica i ha estat directora de l'Associació de Cultura Contemporània L'Angelot i del Media Centre d'Art i Disseny (MECAD), tots dos de Barcelona, i també del Festival Internacional de Artes y Culturas Digitales de Gran Canaria. Com a curadora, ha comissariat més d'un centenar d'activitats entre exposicions, congressos, simposis i altres esdeveniments en museus i institucions nacionals i internacionals. L'any 2008 va ser comissària d'Expanded Box, a ARCO, i de l'exposició «El discreto encanto de la tecnología. Artes en España», al MEIAC, a Badajoz, al ZKM Center for Art and Media, a Karlsruhe, i a la Neue Galerie Graz, a Àustria. Ha publicat diversos llibres, entre els quals destaquen *Estética Digital: sintopía del arte, la ciencia y la tecnología* (l'ACC L'Angelot, 2002) i *La razón caprichosa en el siglo XXI: los avatares de la sociedad posindustrial y mediática* (Cabildo Insular de Gran Canaria, 2006).
<http://www.artmetamedia.net>

Àlex Arenas va llicenciar-se i doctorar-se en física a la Universitat de Barcelona, en l'especialitat de física estadística aplicada als sistemes neuronals. L'any 1995 va ser contractat per la Universitat Rovira i Virgili a Tarragona, amb l'objectiu de formar un grup multidisciplinari de recerca en el camp de la complexitat i les seves aplicacions, al Departament d'Enginyeria i Informàtica i Matemàtiques. L'any 2000 va iniciar una col·laboració amb el Departament de Matemàtiques de la Universitat de Califòrnia, a Berkeley, dins el projecte de predicció òptima, desenvolupat pel Department of Energy al Lawrence Berkeley National Laboratory. Ha publicat nombrosos articles de recerca sobre les possibilitats d'aplicació de la física estadística a àmbits tan diversos com la biologia, l'economia o la sociologia. Actualment dirigeix el grup de Física i Computació de la URV.
<http://deim.urv.cat/~aarenas>

Roderic Guigó és llicenciat i doctor en biologia per la Universitat de Barcelona. L'any 1988, un cop acabat el seu doctorat, va marxar als Estats Units, on va especialitzar-se en genòmica computacional als laboratoris del Dana Farber Cancer Institute (Universitat de Harvard), de la Universitat de Boston i de Los Alamos National Laboratory. El 1994 va tornar a Barcelona, on ha treballat a l'Institut Municipal d'Investigació Mèdica i a la Universitat de Barcelona. Actualment és coordinador del programa de Bioinformàtica i Genòmica del Centre de Regulació Genòmica i catedràtic de bioinformàtica de la Universitat Pompeu Fabra. Roderic Guigó ha participat i participa en nombrosos projectes genòmics internacionals, incloent-hi el projecte del Genoma Humà.
<http://grib.imim.es>
<http://genome.imim.es/~rguigo>

Rosa Sánchez, artista multidisciplinària i multimèdia, performer i coreògrafa, i **Alain Baumann**, músic, artista multimèdia i investigador de nous sistemes per produir so, són els impulsors de la línia conceptual, creativa i tecnològica de Kònic Thtr, plataforma artística amb seu a Barcelona dedicada a la creació contemporània en la confluència d'art, ciència i noves tecnologies. La seva activitat es focalitza en l'ús de tecnologia interactiva aplicada a projectes artístics en diversos formats i suports (instal·latiu, escènic, audiovisual i sonor), i les seves propostes han estat exhibides a Europa i els Estats Units. Vinculada a universitats i centres de recerca internacionals, les investigacions de Kònic Thtr han suposat, des de fa més de dos dècades, importants aportacions en aquest àmbit de la creació contemporània. Rosa Sánchez és la directora artística de Kònic Thtr i Alain Baumann és el responsable del desenvolupament dels sistemes interactius utilitzats en els projectes d'aquesta plataforma.
<http://www.koniclab.info>

Derrick de Kerckhove és el director del McLuhan Program in Culture and Technology. Va treballar amb Marshall McLuhan més de deu anys com a traductor, assistent i coautor. Doctor en llengua i literatura francesa per la Universitat de Toronto, al Canadà, i en sociologia de l'art per la Universitat de Tours, a França, és professor del Departament de Francès de la Universitat de Toronto i de la Facultat de Sociologia de la Universitat de Nàpols Federico II. Considerat el gran teòric de la comunicació del segle XXI, actualment és professor visitant a la Universitat Oberta de Catalunya (UOC). És membre del Club de Roma i Papamarkou Chair in Technology and Education (Library of Congress, Washington DC). És l'autor de nombrosos articles, i els seus llibres han estat traduïts a una dotzena de llengües: *The Alphabet and the Brain* (1988), *La civilisation vidéo-chrétienne* (1991), *Brainframes: Technology, Mind and Business* (1991), *The Skin of Culture* (1995; trad. cast.: *La piel de la cultura: investigando la nueva realidad electrónica*, Gedisa, 1999), *Connected Intelligence* (1997; trad. cast.: *Inteligencias en conexión: hacia una sociedad de la Web*, Gedisa, 1999), *The Architecture of Intelligence* (2001) i *McLuhan for Managers* (2003).
<http://www.utoronto.ca/mcluhan/derrickdekerckhove.htm>

Mel Slater és professor investigador ICREA a la UPC, al Departament de Llenguatges i Sistemes Informàtics, des del juliol del 2006. Tot i que continua com a professor associat a la UPC, el seu contracte ICREA va ser transferit a la UB, al Departament de Personalitat, Avaluació i Tractament Psicològic, on codirigeix l'EVENT Lab (Experimental Virtual Environments lab for Neuroscience and Technology: Entorns Virtuals en Neurociències i Tecnologia). És fundador del Virtual Environments and Computer Graphics Group al Departament de Ciències de la Computació de l'University College de Londres, on continua impartint cursos de doctorat i desenvolupant diversos projectes. El seu treball de recerca se centra en l'estudi de la resposta humana a l'experiència en entorns virtuals, la tecnologia associada als gràfics per ordinador i la interacció home-computador. Per fer-ho, treballa amb grups mixtos compostos per enginyers informàtics, psicòlegs i neurocientífics, amb l'objectiu d'entendre com i per què la gent reacciona davant la realitat virtual, per tal de millorar-la. Actualment lidera quatre grans projectes, tres d'àmbit europeu (PRESENCIA, IMMERSENCE i MIMICS) i un finançat per La Marató de TV3, basat en l'aplicació de la realitat virtual en la teràpia contra el dolor crònic.
<http://www.event-lab.org>

Vicente Gualart és arquitecte. Des del 1989 ha dut a terme projectes a Espanya, Taiwan, Corea, Polònia, Noruega i l'Iran, entre altres països. L'any 2000 crea Gualart Architects, un estudi que realitza projectes de múltiples escales, que inclouen Master Plans, habitatges, desenvolupament urbà i de software, treballant amb experts de diverses disciplines (sociòlegs, antropòlegs, enginyers, urbanistes i dissenyadors de media i software). És director del projecte Sociópolis, una iniciativa per al desenvolupament d'un barri nou de 2.800 habitatges socials a València. També treballa en nous assentaments urbans a l'entorn d'Albacete i a Motril, en els quals integra nous principis que fomenten l'urbanisme autosuficient, i des de l'any 2004 als ports de Keelung, Batoutz i Fuguee, a Taiwan. Ha rebut el Premi Ciutat de Barcelona pel projecte Media House, que va ser seleccionat per al Pavelló oficial de la Biennal de Venècia d'Arquitectura del 2000 i el 2004 i per a l'exposició «On Site: New Spanish Architecture» del MOMA de Nova York. És autor, entre d'altres, dels llibres *Sociópolis, proyecto para un hábitat solidario* (Actar, 2004) i *Geologics: Geografía, Información, Arquitectura* (Actar, 2009), coautor del *Diccionario Metápolis de Arquitectura Avanzada* (Actar, 2002) i del treball d'investigació *HiCat HiperCatalunya. Territorios de recerca. Estados de referencia* (2003), i editor del volum *Self-sufficient Housing* (Actar, 2006).
<http://www.gualart.com>

Laura Baigorri és professora a la Facultat de Belles Arts de la UB. Combina la seva tasca docent amb la investigació, la crítica, la curadoria i la realització de diversos projectes per a l'entorn web, i ha organitzat nombrosos seminaris i exposicions sobre art i nous mitjans. Ha comissariat l'exposició «Homo Ludens Ludens» (2008), al Laboral Centro de Arte y Creación Industrial de Gijón, i la mostra «VIDEORDE. Video crítico en Latinoamérica y Caribe», que actualment està circulant per diverses ciutats llatinoamericanes (Mèxic, Montevideo, Quito, Buenos Aires, Córdoba i Rosario). Ha publicat articles i assaigs sobre art i activisme a la xarxa, vídeo i game art, i els llibres *Vídeo. Primera etapa: el vídeo en el contexto social y artístico de los años 60/70* (Brumaria, 2004), que va rebre el Premi a la Creació i Crítica d'Art 2005 de la Fundació Espais de Girona, *Net.art. Prácticas estéticas y políticas en la Red* (amb Lourdes Cilleruelo, Edicions UB i Brumaria, 2006), *Vídeo en Latinoamérica. Una historia crítica* (AECID i Brumaria, 2008) i els manuals universitaris *El vídeo y las vanguardias históricas* (UB, 1997) i *Video Digital de Creación* (UOC, 2004).
<http://www.interzona.org>

Pau Alsina és professor dels Estudis d'Arts i Humanitats de la UOC, on coordina l'àrea d'Estètica i Teoria de l'Art i la Cultura. És director d'Artnodes, espai d'art, ciència i tecnologia (ACT) de la UOC, investigador membre de GRECS i del projecte I+D del MEC sobre art, estètica i nous mitjans dins de l'institut d'investigació Internet Interdisciplinary Institute - IN3. És cofundador de YASMIN, xarxa mediterrània d'ACT impulsada per Unesco Digiarts, Leonardo/ISAST, Olats, Artnodes/UOC i la Universitat d'Athenes. És membre del consell editorial del projecte LABS de Leonardo /International Society for the Arts, Sciences and Technology i director de la versió en espanyol de la revista. Ha editat diferents monogràfics com «Art i Ciència» (2003), «Heterotopies: Art, Tecnologia i Activisme» (2004, amb Laura Baigorri), «Calculabilitat: Art i Matemàtiques» (2005), «Organicitats: Art, Biologia i Tecnologia» (2006) i «Jugabilitat: Art, Cultura i Jocs» (2007) a l'*Artnodes Journal*. L'any 2007 va publicar el llibre *Arte, Ciencia y Tecnología* a l'Editorial UOC. La seva recerca actual se centra en l'articulació d'una ontologia del present sobre la base de les pràctiques creatives que interrelacionen art, ciència i tecnologia en el context de la Societat Xarxa.
<http://www.uoc.edu/artnodes>

Joan Leandre és membre dels Arxius OVNI des del 1994. Entre 1994 i 1996 treballa en les sèries d'interrupció (o continuïtat) mediàtica *MAP (Mega Assemble Project)*, *Fundación Zero* i *Serial Monuments*; entre 1995 i 1997, en el projecte *Oigo Rom* i, posteriorment, el 1998, es veu involucrat en la trama dels *Archivos Presidente*. El 1999 treballa novament en software d'entreteniment de masses i inicia els projectes serials *retroyou (RC)* i *retroyou (nostalg)*, la llarga sèrie encara en procés *retroyou nostalg2* i el pla en retard indefinit *Boot Profundo*. Altres projectes col·lectius d'aquests anys són *Velvet Strike* (<http://www.opensorcery.net/velvet-strike>), amb Brody Condon i Anne-Marie Schleiner, i els *Archivos Babilonia* (http://desorg.org/babylon_25-01-2005.php), amb Abu Ali. Actualment es troba en un estat de suspensió entre diverses consideracions, després de sentir el crit de l'ocell de ferro en el seu vol cap al capvespre automàtic... en el nom del Kernel!

Louis Bec és artista, biòleg i l'únic zoosistemàtic del món. Ha desenvolupat una epistemologia fabulosa basada en la vida artificial i alternativa i la tecnozoosemiòtica, i investiga la relació entre l'art, la ciència i la tecnologia. En aquest camp ha col·laborat, entre d'altres, amb el prestigiós filòsof Vilém Flusser. El 1972 va fundar l'Institut Scientifique de Recherche Paranaturaliste, que també presideix, on ha estudiat la incapacitat dels éssers vius per entendre la seva pròpia existència. Dins de la seva investigació paranatural, ha desenvolupat sèries d'éssers potencials, els quals dota de característiques quimèriques i fictícies. Ha participat en nombroses exposicions i conferències, i ha dirigit esdeveniments com ART/COGNITION (Ais de Provença, 1992), AVIGNONumérique (Avinyó, 2000) i diversos projectes d'àmbit europeu (E-Galab, Locus, Alterne...). Actualment ostenta el càrrec d'inspector de Noves Tecnologies al Departament de Creació Artística (DAP) del Ministeri de Cultura francès. També és un dels científics responsables del projecte «GPF Bunny» (2000), de l'artista Eduardo Kac, una obra d'art transgènic que incloïa la creació d'un conill verd fluorescent, «Alba».

Jordi José és catedràtic d'escola universitària i sotsdirector del Departament de Física i Enginyeria Nuclear de la UPC. Doctor en Ciències Físiques per la UB, és membre de l'Institut d'Estudis Espacials de Catalunya (IEEC) i ha estat professor visitant de les Universitats de Chicago, Pisa i Carolina del Nord. És membre del consell editorial de la revista *The Open Astronomy Journal*. La seva activitat investigadora se centra en diferents aspectes de l'evolució estel·lar, que inclouen explosions de noves i supernoves, *x-ray bursts*, nucleosíntesi, meteorits... És autor de més d'un centenar de treballs de recerca i ha publicat en revistes com *Physical Review Letters*, *The Astrophysical Journal* o *Astronomy & Astrophysics*. En el camp de la divulgació científica, és coautor, entre d'altres, dels llibres *Física i ciència ficció* (Edicions UPC, 1994), *De King Kong a Einstein: la física en la ciència ficció* (Ed. UPC, 2004), *Entre la por i l'esperança: percepció de la tecnociència en la literatura i el cinema* (Proa, 2002) i *Tiem(pos) modernos. Ensayos de tecnociencia y cine* (Equipo Sirius, 2007). També ha col·laborat en mitjans de comunicació com Radio Vitoria i *El País* (amb la columna setmanal «Ciencia ficción», entre 1998 i 2006), i actualment participa al programa *Einstein a la platja* de BTV, amb l'espai «Ciència o ficció».
<http://www.fen.upc.edu/users/jjose>

Carlota Subirós és directora d'escena i membre de l'equip de direcció artística del Teatre Lliure. L'any 1997 va obtenir el Premi Extraordinari de l'Institut del Teatre, i és llicenciada en Filologia Italiana i Premi d'Honor de la Universitat de Barcelona (2001). Entre les seves últimes direccions destaquen *L'oficiant del dol* (2003) i *Marie i Bruce* (2005), de Wallace Shawn; *Nel mezzo del cammín di nostra vita*, homenatge a Franco di Francescantonio, i *Amor Fe Esperança*, d'Ödön von Horváth (2005); *Otel·lo*, de Shakespeare, i *Els estivejants*, de Maksim Gorki (2006); *Après moi, le déluge*, de Lluïsa Cunillé, i *King*, a partir de la novel·la de John Berger (2007); *Rodoreda. Un retrat imaginari*, a partir de la vida i l'obra de Mercè Rodoreda, *Jugar amb un tigre*, de Doris Lessing, i *L'home de la flor a la boca*, de Luigi Pirandello (2008). També ha treballat com a ajudanta de direcció amb Joan Ollé, Ariel Garcia Valdés, Franco di Francescantonio i Lluís Homar, i ha traduït peces teatrals de Neil LaBute, Jessica Goldberg, Luigi Pirandello, David Mamet, David Harrower i Harold Pinter.

Francesc Torres és artista multidisciplinari. Ha viscut i treballat a París, Chicago, Nova York i Berlín, i l'any 2001 va tornar a Barcelona, on resideix actualment. Les seves obres multimèdia, centrades sovint en la maquinària de la guerra i la violència en un context cultural i històric, s'han exposat als museus d'art contemporani més importants del món, entre els quals destaquen el Whitney Museum of American Art i el MOMA, a Nova York, el Carnegie Institute de Pittsburgh, el Los Angeles Museum of Contemporary Art, la Nationalgalerie de Berlín, l'Stedelijk Museum d'Amsterdam, el Rudolfinum de Praga, el Museu Estatal Rus de Sant Petersburg, el Massachusetts Institute of Technology, el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, el Museu Guggenheim de Bilbao, l'IVAM, la Fundació Joan Miró i el Centre d'Art Santa Mònica. L'any 2008 va presentar al MACBA la retrospectiva «Da capo», que incloïa una àmplia selecció d'obres seves des de finals dels anys seixanta, exposició per la qual va obtenir el Premi Nacional d'Arts Visuals de la Generalitat de Catalunya el juliol del 2009.

Antonio Acin és enginyer de telecomunicacions per la Universitat Politècnica de Catalunya i llicenciat en física per la Universitat de Barcelona, on va obtenir el títol de doctor en física teòrica el 2001. Després d'una estada postdoctoral a la Universitat de Ginebra, entrà a formar part de l'Institut de Ciències Fotòniques (ICFO), a Castelldefels, on dirigeix el grup de Teoria de la Informació Quàntica des del 2003. Els darrers anys ha estat investigador «Ramón y Cajal» (2004-2006) i ICREA Junior (2006-2008). Des del 2008 és professor ICREA, sempre a l'ICFO. A més, aquest mateix any li va ser concedida la prestigiosa Starting Grant per l'European Research Council. És autor d'una vuitantena d'articles publicats en revistes internacionals.
<http://www.icfo.es>

Mare Nostrum. El Barcelona Supercomputing Center – Centre Nacional de Supercomputació (BSC-CNS) allotja el MareNostrum, un dels supercomputadors més potents d'Europa i el 40è del món segons la llista Top500 del novembre del 2008, amb una capacitat de càlcul de 62,63 teraflops amb punts de 94,208 teraflops (94,21 trilions d'operacions per segon). El març del 2004 el Govern espanyol i IBM van signar un acord per construir-lo, i es va posar en marxa el 12 d'abril del 2005. Des de llavors està instal·lat al BSC-CNS, a l'interior de l'antiga capella de la Torre Girona, al campus de la UPC de Barcelona, dins d'un prisma de cristall de 9 x 18 x 5 m. Ocupa una instal·lació de 160 m² i pesa 40.000 kg, i s'utilitza per a la investigació del genoma humà, l'estructura de les proteïnes i el disseny de nous medicaments, entre molts altres projectes. Des de la primavera del 2005, el seu ús està disponible per a la comunitat científica nacional i internacional, controlat per un comitè d'assignació que designa el temps de còmput en funció dels projectes a realitzar.
<http://www.bsc.es>

Josep Perelló és professor agregat al Departament de Física Fonamental de la UB. És doctor en Física i estudia la dinàmica dels mercats financers dins la disciplina anomenada econofísica. Aquesta és la cinquena edició del *encontres sobre les «Noves fronteres de la ciència, l'art i el pensament»* que dirigeix: «Física de l'estètica» (2005), «Intel·ligència col·lectiva» (2006), «Fora d'equilibri» (2007), «En ressonància» (2008) i «Certesa simulada»). Entre altres esdeveniments, també ha organitzat el congrés internacional «Expanding the Space» sobre Art i l'Espai (València, 2006) o les jornades «Arte, ciencia y Dalí» (2007) de la Fundació Gala Dalí i la Sociedad Estatal de Conmemoraciones Culturales. També ha comissariat la part d'art i ciència de l'exposició «Mater» (FAD, 2008). L'any 2001 va rebre una beca KRTU per desenvolupar un projecte sobre literatura i ciència. Ha publicat els llibres *Versos sobre papiroflèxia matemàtica i boles peludes en mètrica d'espai-temps* (edició d'artista, 1999) i *Teoria de l'striptease aleatori* (Ed. 3i4, 2004). Forma part del consell editorial d'*ArtNodes* i ha publicat i impartit conferències sobre les relacions entre l'art i la ciència tant a nivell nacional com internacional. Actualment és el responsable de l'àrea de ciència d'Arts Santa Mònica per part de la UB.
<http://www.ffn.ub.es/perello>
<http://www.artssantamonica.cat>

_RTS S_NT_ MÒNIC_

LA RAMBLA 7
08002 BARCELONA
T 93 3162810
DIMARTS A DIUMENGE
12.00H-22.00H
DILLUNS TANCAT
ENTRADA LLIURE
WWW.ARTSSANTAMONICA.CAT

CAIXA CATALUNYA
OBRA SOCIAL

LA PEDRERA DE
CAIXA CATALUNYA.
PASSEIG DE GRÀCIA 92
08008 BARCELONA
WWW.OBRASOCIAL.CAIXACATALUNYA.ES

CERTESA SIMULADA

SETENA EDICIÓ DELS ENCONTRES
NOVES FRONTERES DE LA CIÈNCIA, L'ART I EL PENSAMENT

Auditori de la Pedrera, 30 de setembre de 2009
Arts Santa Mònica, 1 i 2 d'octubre de 2009

Organitzen:

Arts Santa Mònica, del Departament de Cultura i Mitjans
de Comunicació de la Generalitat de Catalunya
Àrea de Cultura de l'Obra Social de Caixa Catalunya

Col·laboren:

Universitat de Barcelona, Barcelona Televisió,
Fundació Alícia, Barcelona Supercomputing Center

Reconegut amb 1 crèdit de lliure elecció per la
CACG de la UB

Inscripció gratuïta i informació:

ciencia.cultura@gencat.cat
<http://www.artssantamonica.cat>

